

Ne od Litije do Čateža, ampak — od »Mojce« do »Šiške«

Smo rekli: ohranimo si veselje in radost in malo tiste tipične šišenske radoživosti, ki je tako značilna za mostiščarja tega največjega občinskega »sektorja« v ljubljanski naselbini. Tudi slišali smo mnogokaj: koliko gre šišenske dinarske pogače v ljubljansko kulturno skupnost in kako zanemarljiv košček taiste pogač(ice) je vgrajen v — na primer — Vodnikovo domačijo. Pa pustimo vnmear te tako aktualne zemeljske težave in se podajmo — družno! — najprej v OTROŠKI KINO MOJCA, ki je za svoje (seveda pretežno šišenske) malčke »razširil obzorja«, kar pomeni, da se je »žanrsko demokratiziral«: nič več samo risanke ali pravljice, pač pa tudi kdaj pa kdaj kak western ali znanstveno fantastiko. Kajti, kar je res, je res: naše otroke smo že prav resno **PODCENJEVALI!** Igrajo se z računalniki, mi jim pa kupujemo medvedke in plastične pištole! No, zdaj bodo gledali italijanski spektakel **SEDEM GLADIATORJEV** režiserja Pedra La-Lee van Cleefom. Prijetno zabavo želi Javna gladiatorja Daria. **LARIFARI ZAJČEK** pa je že znan filmski šopek dvanajstih kratkih risank o dinamičnem zajčku, ki se znajde v vseh kritičnih situacijah.

Malo starejši otroci bodo svoja popotovanja usmerili v kino **ŠIŠKA**, ki te dni odpira vrata (seveda z novimi stereofonskimi mikroprocesorskimi napravami!) premierni **FILMSKI HIT PARADI**. Ljubitelji dobrega filma si bodo torej lahko ogledali:

od 19.—20. maja francosko kriminalno **PASJA ŽEJA** z Lee Marvinom v glavni vlogi, od 21. do 22. maja 3. del **POBESNELEGA MAKSA** (Mel Gibson in slovita Tina Turner), 23. do 25. maja **OSTERMANOV VIKEND** režiserja Sama Peckinpaha z Burtom Lancasterom, od 26. do 27. maja Petra Bogdanoviča film **MASKA**, od 28. do 29. maja ameriški znanstveno fantastični film Roberta Zemec-kisa **VRNITEV V PRIHODNOST**, 30. maja do 1. junija **SUPERMAN III**, seveda s Christopherjem Reevejem, od 2. do 3. junija »slovita« **ŽIKINA DINASTIJA**, domača komedija Zorana Čaliča, 4. in 5. junija ameriška komedija **PRI PUJSU II**, 6. do 8. junija ameriški triler **CROSS COUNTRY** Paula Lyncha in od 9. do 10. junija ameriški akcijski film **POKLIC: KOMANDOS** z Lee van Cleefom. Prijetno zabavo želi Javna tribuna!

maratonik®

NAPITEK ZA ŠPORTNIKE

Miha Dovžan »prebira strune« že od 16. leta

Zven citer, zven srca

Tokrat vam po Lojzetu Slaku in Vitu Muženiču predstavljamo tretjega zelo glasbenega občana Šiške, znamenitega citraša Miho Dovžana. S prebiranjem strun je začel v svojem 16. letu, ansambel pa je slavil že 25-letnico obstoja. Pa vendar je prav, da Miho povprašamo, zakaj pravzaprav je začel igrati prav citre?

»Doma smo imeli citre starega očeta, denarja ni bilo pravega in tako sem se pač oprijel citer, tistega, kar je pri hiši bilo.«

Miha Dovžan je doslej posnel že lepo število gramofonskih plošč in kaset s svojim sestavom, v katerem igrajo še Ivo Dolžan, Jože Hribar, poje Meta Malus in prepeva znameniti kvintet Gorjanci. Vendar pa se Miha zadnja leta močno posveča narodni pesmi in dosežki kažejo, da mu stvar leži. Zakaj torej narodna pesem in polkusi v tej smeri?

»Narodna pesem je pač tista, s katero se ohranja naš narod, jezik, njegov obstoj. Imamo nešteto lepih narodnih pesmi, za katere se je bati, da bi šle v pozabo, morda nagnjenje k temu tudi zato, ker igram citre in na ta instrument prav naše narodne pesmi zelo lepo zvenijo. Dokaj pogosto gostujem tudi v Zagrebu in Beogradu in moram reči, da Slovenci tamkaj slovijo po polkah in valčkih, naših narodnih pesmi pa tam skoraj ne poznajo. Seveda nimam nič

še vedno nismo pozabili drug na drugega, ohranjamo vsaj pismene stike.«

Res, Mihe Dovžana citre niso nikoli izdale. Svojo umetnost je dokazal tudi v štirih filmih: Cvetje v jeseni, Moja draga Iza, Vlak proti jugu in v ameriški grozljivki »Potuhneni odmevi«, kjer je Miha odigral tudi manjšo epizodno vlogo. Tu je sodeloval s Karin Door in Johnom Fabianijem. Prav zato, Miha, vprašanje, ki ga človek zastavlja drugim, pa tudi sebi. Kako dolgo še?

»Toliko časa, dokler srce poje. Če je človek zastrupljen z glasbo, kot temu pravimo, je pač tako in še dolgo naj ne bo drugače...«

Miha Dovžan je eden izmed redkih Slovencev, ki so imeli priložnost in čast nastopati v zagrebški dvorani Vatroslav Lisinski. Dokaj često je namreč gost zagrebškega poklicnega tamburaškega orkestra Radiotelevizije Zagreb. In pri tem je zanimivo, da citer v naših glasbenih šolah sploh ne poučujejo...
Bogomir Šefić

proti narodnozabavni glasbi, prav pa je, da ohranimo našo pravo, pristno narodno pesem.«

V ta namen sta Miha Dovžan in Vilko Avenik doslej že posnela 46 pesmi, samo s citrami brez petja, načrta pa segajo še dlje. S harmonikarjem Vitalom Ahačičem menita še z nekaterimi pevci posneti 300 skladb tega dragocenega narodnega ali ljudskega blaga. Prva plošča v tej seriji je v prodaji, poje Zlata Ognjanovič, spremljata pa jo imenovana. Naslov je Po Koroškem, po Kranjskem.

»Moram reči, da za spoznavanje lepote narodne pesmi tudi v šolah malo storijo, še posebej malo pa v glasbenih šolah. Kako lepo se denimo odraža naša preteklost v znameniti ljudski pesmi Nocoj pa, oh nocoj. Takrat, pred stoletji, je Marija Terezija uvedla 7-letni vojaški rok in tako naš fant zapoje, da se bosta z dekletom videla čez dolgih 7 let.«

Lepo zveneče citre so sicer nekoliko redkejši instrument, zato ne bo odveč vprašanje, kdo neki poučuje danes tiste, ki bi si želeli igrati na milozvočno glasbilo?

»Moram reči, redki so, in še to večinoma starejši ljudje. Sam tega ne zmorem, ne dopuščam mi tega življenjske obveznosti. Za začetnike je že leta 1952 Slavica Košmrlj izdala solo citer, ki jo lahko imenujemo slovensko šolo. Morda bom k temu tudi sam kaj prispeval, da bi bil nekako začetek utemeljen. Citre, instrument, pri nas izdeluje neki zasebnik, sam pa igram na citre, ki prihajajo iz Bavarske. Kadar igram v ansamblu, so moje citre seveda ozvočene.«

S svojim ansamblom je Miha Dovžan premeril domovino po dolgem in počez, pogosto pa so jih pota vodila tudi prek meja v Evropo, ZDA in Kanado. Marsikaj na teh gostovanjih ostane trajno v spominu, nekatere stvari pa tudi v srcu:

»Igranje med rojaki je zanesljivo čustvena zadeva, saj se marsikdo takrat tako silovito spominja domačega kraja, da solze niso nikakršna redkost. Spominjam se, kako smo potovali po Švedskem in od severa proti jugu igrali skoraj vsem tam živečim rojakom. Čudovito lepo je bilo tudi prek velike luže in

Srečanje brigadirjev-veteranov MDB

Odbor brigadirjev-veteranov MDB pri MK SZDL Ljubljana tudi letos prireja tradicionalno srečanje brigadirjev-veteranov MDB, ki so sodelovali v delovnih akcijah 1945—1956.

Letošnje, 5. srečanje brigadirjev-veteranov MDB bo

v soboto, dne 14. junija 1986 ob 9. uri

v rekreacijskem centru JEŽICA v Ljubljani (bivši »Štern«), Titova 260, do koder vozi tudi avtobus mestnega potniškega prometa — štev. 6 in 8 iz centra mesta.

Poskrbeli bomo za krajši kulturni program, ples in razvedrilo.

Za gostinske storitve na srečanju bo poskrbljeno, stroške krijejo udeleženci sami.

Udeležencem bo na razpolago tudi posebna spominska značka 5. srečanja.

Na srečanje vabimo vse brigadirje-veterane MDB iz vseh ljubljanskih občin, seveda pa so vabljeni, tako kot vedno doslej, brigadirji-veterani MDB iz vse Slovenije.

Vse udeležence srečanja prosimo, da se pri vstopu v Rekreacijski center JEŽICA javijo naši dežurni ekipi zaradi vpisa v seznam brigadirjev-veteranov MDB z območja Ljubljane, ker še vedno ni dovolj popoln.

Iz izkušnje vemo, da nam našega srečanja tudi slabo vreme ne more pokvariti, zato pričakujemo tudi letos številno udeležbo brigadirjev-veteranov MDB.